

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w związku z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2025 r. poz. 1691), zwanej dalej: k.p.a., oraz art. 11c ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz.U. z 2024 r. poz. 311), zwanej dalej: specustawą, po rozpatrzeniu zażalenia pani [REDAKTOWANO] na postanowienie Starosty Tureckiego z 23 października 2025 r. (znak: AB.6740.1.5.2023), zwane dalej: postanowieniem Starosty Tureckiego, w sprawie sprostowania oczywistych omyłek w decyzji Starosty Tureckiego nr 8/23 z 21 grudnia 2023 r. (znak: AB.6740.1.5.2023) o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi gminnej w miejscowości Marianów Kolonia dla obsługi terenów inwestycyjnych: odcinek A od km 0+000,00 do km 0+222,35; odcinek B od km 0+000,00 do km 0+566,08, zwanej dalej: decyzją ZRID,

**uchylam postanowienie Starosty Tureckiego
oraz umarzam postępowanie w sprawie sprostowania omyłek w decyzji ZRID.**

Uzasadnienie

Decyzją ZRID Starosta Turecki udzielił zarządcy drogi - Wójtowi Gminy Kawęczyn zezwolenia na realizację ww. inwestycji drogowej.

Postanowieniem Starosty Tureckiego organ I instancji działając z urzędu sprostował oczywiste omyłki w decyzji ZRID w ten sposób, że:

1) na stronie 2., w wierszach 15.÷16. (licząc od góry strony), zapis:

„Działka oznaczona numerem geodezyjnym 206, obręb Marianów Kolonia, objęta zakresem inwestycji, zlokalizowana jest poza liniami rozgraniczającymi pas drogowy”
zastąpiono zapisem:

„Działki oznaczone numerami ewidencyjnymi 206, 207, 155/2, obręb Marianów Kolonia, objęte zakresem inwestycji, zlokalizowane są poza liniami rozgraniczającymi pas drogowy”;

2) na stronie 3., w wierszach 25.÷27. (licząc od góry strony), zapis:

„2.3 Liniami rozgraniczającymi teren poza granicami pasa drogowego projektowanej budowy objęta jest następująca nieruchomość 206, obręb 0015 Marianów Kolonia, jednostka ewidencyjna 302704_2 Gmina Kawęczyn (przebudowa sieci elektroenergetycznej)”

zastąpiono zapisem:

„2.3 Liniami rozgraniczającymi teren poza granicami pasa drogowego projektowanej budowy objęte są następujące nieruchomości 206, 207, 155/2, obręb 0015 Marianów Kolonia, jednostka ewidencyjna 302704_2 Gmina Kawęczyn (przebudowa sieci elektroenergetycznej)”;

3) na stronie 9., w wierszach 19.÷23. (licząc od góry strony), zapis:

„9.14 W związku z tym, że inwestycja obejmuje przebudowę sieci uzbrojenia terenu, ustala się konieczność przebudowy sieci elektroenergetycznej zgodnie z proj. Branży elektroenergetycznej. Mając powyższe na uwadze, określa się ograniczenie w korzystaniu z nieruchomości oznaczonej numerem ewidencyjnym 206, obręb 0015 Marianów Kolonia, jednostka ewidencyjna 302704_2 Gmina Kawęczyn”

zastąpiono zapisem:

„9.14 W związku z tym, że inwestycja obejmuje przebudowę sieci uzbrojenia terenu, ustala się konieczność przebudowy sieci elektroenergetycznej zgodnie z proj. branży elektroenergetycznej. Mając powyższe na uwadze, określa się ograniczenie w korzystaniu z nieruchomości oznaczonych numerami ewidencyjnymi 206, 207 (po podziale 207/2), 155/2 (po podziale 155/4), obręb 0015 Marianów Kolonia, jednostka ewidencyjna 302704_2 Gmina Kawęczyn”.

Pismem z 4 listopada 2025 r. (nadanym tego samego dnia w placówce pocztowej operatora wyznaczonego) zażalenie na postanowienie Starosty Tureckiego wniosła pani [REDAKTOWANE], zwana dalej: Skarżącą, zarzucając naruszenie:

- 1) art. 113 § 1 k.p.a. poprzez jego rażąco błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, polegające na próbie merytorycznej zmiany rozstrzygnięcia (istoty sprawy) zawartego w decyzji ZRID pod pozorem sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej;
- 2) art. 15 k.p.a. (zasady dwuinstancyjności) poprzez próbę nielegalnej konwalidacji (naprawienia) decyzji ZRID w trakcie trwającego postępowania odwoławczego, co stanowi niedopuszczalną ingerencję w kompetencje organu II instancji.

Z uwagi na powyższe, Skarżąca wniosła o uchylenie w całości postanowienia Starosty Tureckiego.

Postępowanie w sprawie sprostowania oczywistej omyłki ma charakter wypadkowy, incydentalny i zależny od postępowania "głównego". Z tego względu, krąg stron na potrzeby postępowania wypadkowego ustala się zbieżnie względem postępowania "głównego".

Skarżąca jest właścicielką działek o nr. ewid.: [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE] (ark. 1, obręb 0015 Marianów-Kolonia), które objęte zostały przedmiotową inwestycją drogową. Tym samym, Skarżąca jest podmiotem uprawnionym do wniesienia zażalenia.

Zażalenie wniesiono w terminie.

Właściwym organem II instancji w sprawie jest Wojewoda Wielkopolski. W związku z powyższym, Starosta Turecki przekazał Wojewodzie Wielkopolskiemu zażalenie wraz z aktami sprawy (pismo z 13 listopada 2025 r., wpływ: 17 listopada 2025 r.).

W tym miejscu wskazać należy, że istotą postępowania zażaleniowego, zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, jest ponowne rozpoznanie sprawy przez organ II instancji w pełnym - co do zasady - zakresie. Organ nie jest przy tym związany uzasadnieniem środka zaskarżenia, a winien skontrolować postanowienie organu I instancji

z punktu widzenia legalności, celowości oraz słuszności rozstrzygnięcia, niezależnie od tego, czy zostały podniesione przez Skarżącą w tym zakresie zarzuty.

Po wstępnej analizie przekazanych akt sprawy, Wojewoda Wielkopolski stwierdził, że są one niekompletne. Wobec powyższego, pismem z 25 listopada 2025 r. (doręczenie: ePUAP-UPP173019613) organ II instancji zwrócił się do organu I instancji o uzupełnienie akt o dowody zamieszczenia obwieszczenia o wydaniu postanowienia Starosty Tureckiego na tablicach ogłoszeń i w BIP Starostwa Powiatowego w Turku oraz Urzędu Gminy w Kawęczynie (wraz z datami publikacji). Wojewoda Wielkopolski wskazał także, że potwierdzenia winny zawierać podpis i podanie funkcji osoby (lub osób) upoważnionej do składania oświadczeń w zakresie potwierdzania faktu umieszczania obwieszczeń na tablicy ogłoszeń i na stronie BIP oraz pieczęć Urzędu.

Organ I instancji udzielił odpowiedzi na wezwanie pismem z 27 listopada 2025 r. (znak: wpływ: 1 grudnia 2025 r.) i przekazał brakujące dokumenty.

Organ II instancji ustalił, że postanowienie Starosty Tureckiego doręczone zostało zarządcy drogi - Wójtowi Gminy Kawęczyn, a pozostałe strony zostały zawiadomione o jego wydaniu w drodze obwieszczenia z 23 października 2025 r.:

- 1) zamieszczonego na tablicach ogłoszeń: Starostwa Powiatowego w Turku (w terminie od 23 października 2025 r. do 6 listopada 2025 r.) oraz UG w Kawęczynie (w terminie od 24 października 2025 r. do 7 listopada 2025 r.);
- 2) zamieszczonego w BIP: Starostwa Powiatowego w Turku (w terminie od 23 października 2025 r. na okres 14 dni) oraz UG w Kawęczynie (w terminie od 24 października 2025 r. na okres 14 dni).

Ponadto, organ I instancji zawiadomił (pismo z 23 października 2024 r.) o wydaniu postanowienia Starosty Tureckiego właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych decyzją ZRID, zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości.

W aktach sprawy utrwalono dokonane ww. czynności.

Zawiadomienie o wydaniu postanowienia Starosty Tureckiego zawierało informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z treścią rozstrzygnięcia.

Na marginesie należy zauważyć, że w ww. zawiadomieniu błędnie wskazano, że postanowienie Starosty Tureckiego zostało wydane 21 października 2025 r.

Podstawą prawną sprostowania z urzędu przez organ administracji publicznej oczywistej omyłki w wydanej decyzji jest art. 113 § 1 k.p.a. Istota oczywistej omyłki pisarskiej polega na tym, że w decyzji wyrażono coś, co widocznie jest niezgodne z myślą wypowiedzianą niejednoznacznie przez organ władzy publicznej, wyrażone jedynie przez przeoczenie albo niewłaściwy dobór słów (A. Wróbel, w: M. Jaśkowska, A. Wróbel, Kodeks Postępowania Administracyjnego. Komentarz, Warszawa 2009 r.). Przez oczywiste omyłki należy rozumieć błędy, które jednoznacznie wynikają z zestawienia zebranego w sprawie materiału z treścią decyzji. Niedopuszczalne jest sprostowanie decyzji, które prowadziłoby do ponownego rozstrzygnięcia sprawy, odmiennego od pierwotnego (por. np. wyrok NSA z 4 maja 1988 r., sygn. akt III SA 1466/87; wyrok NSA z 26 czerwca 2012 r., sygn. akt II GSK 812/11; wyrok NSA

z 1 września 2011 r., sygn. akt I OSK 1451/10). Innymi słowy, sprostowaniu na podstawie art. 113 § 1 k.p.a. nie mogą podlegać omyłki istotne, nieoczywiste dla stron postępowania, wpływające w znaczny sposób na ich sytuację prawną. Tego gatunku uchybienia oraz niejednoznaczności powinny być usuwane albo przez wydanie postanowienia wyjaśniającego wątpliwości co do treści decyzji, albo w trybie odwoławczym.

Mając powyższe na uwadze, nie sposób podzielić stanowiska organu I instancji, że rozstrzygnięcie podjęte w pkt. 3 postanowienia Starosty Tureckiego nosi cechy "innej oczywistej omyłki" mogącej podlegać sprostowaniu w trybie art. 113 § 1 k.p.a. Zmiana dokonana w wyniku sprostowania, polegająca na dopisaniu numerów dwóch działek ewidencyjnych, z których korzystanie będzie ograniczone ze względu na konieczność realizacji obowiązku przebudowy sieci uzbrojenia terenu, w zasadniczy sposób zmienia zakres praw i obowiązków zarządcy drogi, a także Skarżącej.

Oznaczenie numerów działek z których korzystanie będzie ograniczone stanowi istotny merytoryczny element rozstrzygnięcia, gdyż przekłada się na prawo inwestora do dysponowania nieruchomością na cele budowlane (inaczej mówiąc – uprawnienia do „wejścia” na daną nieruchomość). Nie można w decyzji ZRID, numerów określających poszczególne działki na których ma być realizowana inwestycja, traktować jako cyfr, które nic nie znaczą. Numer działki jest desygnatem konkretnej powierzchni gruntu z wszelkimi tego konsekwencjami wynikającymi z przepisów prawa. Numer działki funkcjonuje w obrocie prawnym jako nazwa własna, określająca konkretną wielkość i ukształtowanie terenu z czym wiążą się konkretne prawa [por. np. wyroki NSA z: 24 września 2009 r. (sygn. akt II OSK 1439/08) i 31 maja 2019 r. (sygn. akt II OSK 1747/17)]. Zatem sprostowanie decyzji w trybie art. 113 § 1 k.p.a. nie może dotyczyć dopisania numeru działki, bowiem w takim zakresie nie podpada to pod pojęcie błędu czy omyłki w rozumieniu wskazanej wyżej normy.

Nie ulega więc wątpliwości, że w wyniku sprostowania zawartego w pkt. 3 postanowienia Starosty Tureckiego doszło do zmiany decyzji ZRID poprzez rozszerzenie listy działek ewidencyjnych objętych ograniczeniem w korzystaniu o dwie nieruchomości (tj. działki o nr. ewid. 207 i 155/2), które nie były ujęte w pkt. 9.14 decyzji ZRID, jak również nie zostały enumeratywnie wskazane we wniosku zarządcy drogi złożonym do organu I instancji. Sprostowanie decyzji ZRID w takim zakresie przekracza zatem uprawnienie organu.

Podkreślić należy także, że podstawowym wyznacznikiem oczywistości omyłki pisarskiej w rozumieniu art. 113 § 1 k.p.a. jest możliwość natychmiastowego i niepozostawiającego jakichkolwiek wątpliwości wykrycia uchybienia w drodze nawet powierzchownego zestawienia treści rozstrzygnięcia z dokumentami znajdującymi się w aktach sprawy. Zdaniem Wojewody Wielkopolskiego, nie sposób przyjąć w okolicznościach rozpoznawanej sprawy, że organ I instancji mógł w sposób natychmiastowy, oczywisty (na pierwszy rzut oka), czyli bez przeprowadzenia wnikliwej analizy całości wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, w tym dokumentacji projektowej oraz mapy przedstawiającej proponowany przebieg drogi, wykryć "oczywistą omyłkę" polegającą na pominięciu przedmiotowych działek.

Należy wskazać, że zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 3b specustawy elementem wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest określenie nieruchomości lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone. Zarządca drogi na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego nie określił jednoznacznie i precyzyjnie nieruchomości lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone, np. poprzez enumeratywne wyszczególnienie działek lub wizualizację danych na mapie. Zawarł jedynie ogólny zapis: „Planowana przebudowa sieci napowietrznej elektroenergetycznej wraz z wymianą istniejących słupów, z likwidacją napowietrznego kabla i ułożeniem nowego przewodu w ziemi. Szacowany czas wykonania prac wraz z niezbędnymi pomiarami i odbiorami przez gestora sieci ok. 4 miesięcy”, który nie został powiązany z zestawieniem nieruchomości objętym obowiązkiem przebudowy sieci uzbrojenia terenu. Zauważyć należy także, że mapa przedstawiająca proponowany przebieg drogi oraz projekt zagospodarowania terenu i projekt architektoniczno-budowlany są odrębnymi elementami wniosku względem określenia nieruchomości, z których korzystanie będzie ograniczone (por. art. 11d ust. 1 pkt 1 i 5 specustawy) i nie mogą jego zastępować. W szczególności zaś na podstawie przebiegu linii określającej obowiązek przebudowy sieci uzbrojenia terenu nie można jednoznacznie i z całą pewnością przyjąć, że działki nią objęte mają automatycznie podlegać czasowemu ograniczeniu w korzystaniu w myśl art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. i specustawy. Umożliwienie inwestorowi zrealizowania obowiązku przebudowy sieci uzbrojenia może bowiem nastąpić również poprzez przedłożenie oświadczenia o prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane.

W tych okolicznościach faktycznych nie można nie zauważyć także, że merytoryczna zmiana rozstrzygnięcia w wyniku sprostowania decyzji ZRID została dokonana na etapie postępowania odwoławczego, kilkanaście dni po tym, jak organ II instancji wezwał zarządcę drogi do przedłożenia oświadczeń właścicieli bądź użytkowników wieczystych działek o nr ewid.: 155/2 i 207/3 (nr przed podziałem) o wyrażeniu zgody na ustalenie ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości ze względu na konieczność realizacji obowiązku przebudowy sieci uzbrojenia terenu. Powyższe wezwanie było zaś konsekwencją złożenia przy piśmie Wójta Gminy Kawęczyn z 19 września 2025 r. (adresowanym do Wojewody Wielkopolskiego a nie Starosty Tureckiego) wniosku o ograniczenie w korzystaniu z nieruchomości o nr ewid.: 155/4 i 207/8 (nr po podziale).

Z powyżej wskazanych powodów Wojewoda Wielkopolski jako zasadne ocenił zarzuty podniesione przez Skarżącą w zażaleniu na postanowienie Starosty Tureckiego.

Za koniecznością eliminacji postanowienia Starosty Tureckiego przemawia również to, że rozstrzygnięcie podjęte w pkt. 1÷2 powoduje wewnętrzną sprzeczność decyzji ZRID, wprowadza kolejne błędy merytoryczne oraz nie uwzględnia wprowadzonych zmian w danych ewidencyjnych, tj. podziału nieruchomości o nr. ewid. 207 na działki o nr. ewid.: 207/3 i 207/4 (ark. 1, obręb 0015 Marianów-Kolonia).

W pkt 1 postanowienia Starosty Tureckiego stwierdzono, że działki o nr ewid. 207 i 155/2 zlokalizowane są poza liniami rozgraniczającymi teren, co nie jest zgodne ze stanem

faktycznym, gdyż części ww. nieruchomości (w aktualnym stanie prawnym), tj. odpowiednio działki o nr ewid.: 207/5, 207/7 i 155/3 (nr po podziale), objęte są linią rozgraniczającą teren i wskazane do przejęcia na rzecz Gminy Kawęczyn pod pas drogowy realizowanej drogi gminnej. Zauważyć należy także, że zgodnie z art. 12 ust. 2 specustawy, linie rozgraniczające teren, w tym granice pasów drogowych, ustalone decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, stanowią linie podziału nieruchomości. Tymczasem pkt 2 postanowienia Starosty Tureckiego mylnie wskazuje na inne linie rozgraniczające teren „poza granicami pasa drogowego projektowanej budowy”, w sytuacji gdy w przedmiotowej sprawie nie następuje określenie granic pasów drogowych innych dróg publicznych, a jedynie określenie obowiązku przebudowy sieci uzbrojenia terenu.

Reasumując, Wojewoda Wielkopolski - uznając zarzuty zażalenia za uzasadnione - stwierdził, że kwestionowane postanowienie Starosty Tureckiego podlega wyeliminowaniu z obrotu prawnego z uwagi na wadliwość dokonanego sprostowania.

Z uwagi na powyższe, należało orzec jak w osnowie.

Pouczenie

Postanowienie jest ostateczne w toku instancji. Na postanowienie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, przy ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia. Od skargi należy uiścić wpis stały w wysokości 100 zł zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535). Strony mogą ubiegać się o przyznanie prawa pomocy, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata lub radcy prawnego.

Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, o których mowa w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935 ze zm.), a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności;
- 2) oznaczenie organu, którego działania, bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy;
- 3) określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

z up. Wojewody Wielkopolskiego

Łukasz Michalski
Kierownik Oddziału
Wydziału Infrastruktury

Otrzymują:

- 1) Starosta Turecki, jako organ I instancji (doręczenie elektroniczne);
- 2) Wójt Gminy Kawęczyn, jako zarządca drogi (doręczenie elektroniczne);
- 3) R.pr. [REDACTED], jako pełnomocnik pani [REDACTED];
- 4) Aa.

Sprawę prowadzi:

inspektor wojewódzki Patryk Stojanowicz,

tel. 61 854 1081, e-mail: pstojanowicz@poznan.uw.gov.pl.

W treści niniejszego postanowienia „wyczerpiono” informacje, które zostały wyłączone z obowiązku publikacji na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. (RODO).

Osoba odpowiedzialna za anonimizację treści: redaktor BIP Łukasz Michalski